

Sygn. akt VIII U 201/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 lipca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Patrycja Bogacińska-Piątek
Protokolant:	Korneliusz Jakimowicz

po rozpoznaniu w dniu 10 lipca 2015 r. w Gliwicach

sprawy Z. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o wysokość świadczenia

na skutek odwołania Z. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 12 grudnia 2014 r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek

Sygn. akt: VIII U 201/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 12 grudnia 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z., odmówił ubezpieczonemu Z. S. przeliczenia emerytury poprzez uwzględnienie okresu zatrudnienia przypadającego po przyznaniu prawa do emerytury, tj. od 1 maja 2011r. do 31 lipca 2013r. W uzasadnieniu organ rentowy powołał się na treść art. 183, ust. 6 i art. 108 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2015r. poz. 748) i wskazał, że zgodnie z treścią tych przepisów decyzją z dnia 22 maja (...). przeliczył ponownie emeryturę poprzez doliczenie składek za sporny okres.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczony domagał się jej zmiany i doliczenia spornego okresu na wysokość emerytury. W uzasadnieniu wskazał, że ZUS nie uwzględnił stażu pracy w prawidłowej wysokości, bowiem w jego ocenie winien on być uwzględniony w takim samym wymiarze, jak przy ustaleniu wysokości renty. Nadto po sprecyzowaniu w toku procesu, domagał się również wypłaty różnicy pomiędzy pobieraną rentą z tytułu niezdolności do pracy a emeryturą, za okres od przyznania

prawa do emerytury, do momentu podjęcia jej wypłaty, bowiem w jego ocenie Sąd przyznając mu to świadczenia wyrokiem

w sprawie VIII U 3515/12, nakazał również wypłatę emerytury od momentu jej przyznania.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o ich oddalenie, podtrzymując dotychczasowe stanowisko.

Sąd Okręgowy w Gliwicach ustalił:

Ubezpieczony Z. S., urodzony (...), od dnia (...) był uprawniony do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy z ogólnego stanu zdrowia. Świadczenie to było wielokrotnie przeliczane w związku z kolejnymi wnioskami ubezpieczonego o doliczenie stażu pracy. ostatecznie ZUS uwzględnił na wysokość świadczenia 38 lat, 6 miesięcy i 8 dni okresów składkowych i nieskładkowych, przypadających do momentu ostatecznego zaprzestania przez odwołującego zatrudnienia.

Następnie w związku z ukończeniem w dniu (...) wieku 60 lat, odwołujący wystąpił 3 grudnia 2009r. z wnioskiem o przyznanie prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu wykonywania pracy w warunkach szczególnych. Wniosek ten został załatwiony odmownie decyzją ZUS z dnia 26 stycznia 2010r., w związku

z nierozwiązaniem przez ubezpieczonego stosunku pracy, zaś odwołanie od tej decyzji zostało oddalone wyrokiem z dnia 7 kwietnia 2010r. w sprawie VIII U 275/10. Z kolei apelacja odwołującego została oddalona wyrokiem z dnia 12 stycznia 2011r. w sprawie

III AUa 1313/10.

W dniu 17 maja 2011r. odwołujący w związku z ustaniem zatrudnienia, wystąpił

z ponownym wnioskiem o przyznanie wcześniejszej emerytury, który został załatwiony odmownie decyzją z dnia 26 maja 2011r. Po wydaniu tej decyzji ubezpieczony ponownie podjął zatrudnienie. Natomiast decyzja z dnia 26 maja 2011r. została ostatecznie zmieniona wyrokiem z dnia 1 października 2013r. w sprawie VIII U 3515/12, mocą którego przyznano ubezpieczonemu prawo do wcześniejszej emerytury z tytułu wykonywania pracy w warunkach szczególnych od 1 maja 2011r., tj. od miesiąca zgłoszenia wniosku o to świadczenie.

Wykonując powyższy wyrok, ZUS decyzją z dnia 25 listopada 2013r. ustalił ubezpieczonemu od daty określonej w wyroku, tj. od(...)prawo do emerytury

i równocześnie w związku z kontynuowaniem przez ubezpieczonego zatrudnienia, zawiesił jej wypłatę.

Do ustalenia wysokości emerytury organ rentowy przyjął zasadę określoną w art. 183, ust. 3 ustawy emerytalnej, tj. przyjął 55% emerytury obliczonej na podstawie art. 53 oraz 45% emerytury obliczonej na podstawie art. 26. Do obliczenia części emerytury ustalonej na podstawie art. 53, ZUS przyjął udowodniony przez ubezpieczonego staż pracy, przypadający do momentu nabycia prawa do emerytury, w wymiarze 36 lat, 3 miesiące i 8 dni okresów składkowych oraz 9 miesięcy i 8 dni okresów nieskładkowych, z kolei do obliczenia części emerytury ustalonej na podstawie art. 26, ZUS przyjął kwotę składek zaewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego z uwzględnieniem waloryzacji w kwocie 21.034,49 zł i kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego 476.368,82 zł, które łącznie, po podzieleniu przez średnie dalsze trwanie życia w wymiarze 240,50 miesięcy dało kwotę tej części emerytury

w wysokości 2.068,21 zł. Natomiast decyzją z dnia 9 grudnia 2013r. organ rentowy podjął wypłatę emerytury odwołującego od dnia 1 sierpnia 2013r., tj. od miesiąca następującego po miesiącu w którym zakończył on ostatecznie zatrudnienie (31 lipca 2013r.). Równocześnie decyzją tą ZUS przeliczył ubezpieczonemu wysokość emerytury, zgodnie z regułą określoną w art. 183, ust. 6 w związku z art. 108 ustawy emerytalnej, poprzez doliczenie jego składek emerytalnych za okres przypadający po przyznaniu emerytury, a przed podjęciem jej wypłaty, tj. od 1 maja 2011r. do 31 lipca 2013r. W rzeczywistości ZUS zwaloryzował część emerytury określonej na podstawie art. 26, do kwoty 2.235,33 zł i powiększył ją dodatkowo o ww. składki w kwocie 9.684,16, podzielone przez średnie dalsze trwanie życia przypadające na dzień przeliczenia, tj. w wymiarze 224,90 miesięcy, co dało łączną kwotę tej części emerytury wynoszącą 2.278,35 zł. Z kolei decyzją z dnia 1 marca 2014r. ZUS dokonał waloryzacji emerytury odwołującego od dnia 1 marca 2014r.

Odwołania od tych trzech decyzji zostały oddalone wyrokiem tut. Sądu z dnia 16 września 2014r. w sprawie VIII U 24/14. Wyrokiem tym Sąd przekazał również organowi rentowemu nowy wniosek ubezpieczonego o przeliczenie jego emerytury z uwzględnieniem okresu zatrudnienia przypadającego po dniu 1 maja 2011r.

W związku z powyższym w dniu (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. wydał zaskarżoną decyzję odmowną.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o akta organu rentowego. Zgromadzony materiał dowodowy, Sąd uznał za kompletny, wiarygodny i mogący stanowić podstawę ustaleń faktycznych.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołania ubezpieczonego nie zasługują na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy zauważyć, że wysokość renty z tytułu niezdolności do pracy, pobieranej przez ubezpieczonego, była obliczana na podstawie art. 62 ustawy emerytalnej, gdzie przyjmowano wszystkie udowodnione okresy składkowe z przelicznikiem 1,3% i okresy nieskładkowe z przelicznikiem 0,7%. Podobne zresztą reguły, w myśl art. 53, obowiązywały w wypadku obliczania wysokości emerytur osób urodzonych przed dniem 1 stycznia 1949r. Natomiast do ubezpieczonego, jako urodzonego po tej dacie, który nabył prawo do emerytury w roku 2011, zastosowanie znajdują zasady obliczania emerytury, określone w art. 183, ust. 3 ustawy emerytalnej.

Zgodnie z powołanym wyżej art. 183, ust. 3 emerytura przyznana na wniosek osoby ubezpieczonej urodzonej po dniu 31 grudnia 1948 r., z wyjątkiem ubezpieczonych, którzy pobrali emeryturę na podstawie przepisów art. 46 lub 50, o ile osoba ta nie była członkiem otwartego funduszu emerytalnego albo złożyła wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa, która osiągnęła wiek uprawniający do emerytury w roku kalendarzowym 2011, wynosi:

- 1) 55% emerytury obliczonej na podstawie art. 53 oraz
- 2) 45% emerytury obliczonej na podstawie art. 26.

Z kolei jak stanowi art. 53, ust. 1 emerytura wynosi:

- 1) 24% kwoty bazowej, o której mowa w art. 19, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4, oraz
- 2) po 1,3% podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów składkowych,
- 3) po 0,7% podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów nieskładkowych

- z uwzględnieniem art. 55.

Zaś po myśli art. 26 emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art. 25 przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust. 5 i art. 183.

Natomiast zgodnie z art. 25, ust. 1 podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art. 24, stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, zwaloryzowanego kapitału początkowego określonego w art. 173-175 oraz kwot środków zaewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art. 40a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, z zastrzeżeniem ust. 1a i 1b oraz art. 185.

W dalszej kolejności należy też zwrócić uwagę na treść art. 108, ust. 1, który stanowi, że jeżeli po dniu, od którego przyznano emeryturę określoną w art. 24 lub 24a, emeryt podlegał ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, wysokość świadczenia ulega ponownemu ustaleniu w sposób określony w ust. 2. Zgodnie zaś z ust. 2 emerytura obliczona według zasad określonych w art. 26 powiększa się o kwotę wynikającą z podzielenia składek zaewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego po dniu ustalenia prawa do emerytury, o której mowa w art. 24 i 24a, i zwaloryzowanych zgodnie z art. 25 przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone dla wieku danego ubezpieczonego w dniu złożenia wniosku o przeliczenie wysokości emerytury, z uwzględnieniem ust. 4 i 5. Z kolei jak stanowi ust. 3 i 4 tego przepisu ponowne ustalenie wysokości emerytury następuje na wniosek zgłoszony nie wcześniej niż po upływie roku kalendarzowego lub po ustaniu ubezpieczeń emerytalnego i rentowych. Podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek zaewidencjonowanych od miesiąca, od którego została podjęta wypłata emerytury po raz pierwszy, do miesiąca poprzedzającego miesiąc zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie emerytury.

Przechodząc do rozważań nad niniejszą sprawą, należy zauważyć, że emerytura odwołującego została wyliczona z zastosowaniem reguł określonych w cytowanym powyżej art. 183, ust. 3, zatem również do jej przeliczenia znajdują zastosowanie przepisy art. 183, ust. 6 w zw. z art. 108 ustawy emerytalnej, nie zaś, jak tego się domaga odwołujący, reguły określone w art. 53 tej ustawy. Faktycznie organ rentowy uwzględnił już odwołującemu sporny okres na wysokość świadczenia decyzją z dnia 9 grudnia 2013r. Jednakże powołane wyżej przepisy art. 183, ust. 6 w zw. z art. 108 wprost przewidują, że doliczenie kolejnych okresów zatrudnienia, nie następuje poprzez ich doliczenie do udowodnionych w momencie przyznania emerytury, okresów składkowych i nieskładkowych, jak tego domaga się odwołujący. Doliczenie takie polega natomiast na powiększeniu kwoty wyliczonej emerytury o kwotę zaewidencjonowanych po przyznaniu prawa do emerytury, składek na ubezpieczenie emerytalne, po ich uprzednim podzieleniu, przez średnie dalsze trwanie życia przypadające na dzień dokonania przeliczenia. ZUS dokonał uwzględnienia spornego okresu zgodnie z opisanym powyżej sposobem.

Przechodząc do dalszych rozważań nad niniejszą sprawą należy odnieść się do roszczenia odwołującego w zakresie jego żądania wypłaty emerytury od momentu jej przyznania, tj. od dnia 1 maja 2011r., a nie jak to uczynił organ rentowy od następnego dnia po ustaniu zatrudnienia.

W tym zakresie należy wskazać na treść art. 103 a ustawy emerytalnej, który stanowi, że prawo do emerytury ulega zawieszeniu bez względu na wysokość przychodu uzyskiwanego przez emeryta z tytułu zatrudnienia kontynuowanego bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywał je bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury, ustalonym w decyzji organu rentowego.

Okolicznością bezsporną niniejszej sprawie było, że odwołujący w chwili przyznania mu przez Sąd prawa do emerytury był pracownikiem (...) Sp. z o.o. w Z. i, że jego zatrudnienie u tego pracodawcy ustąpiło dopiero z dniem (...). W ocenie Sądu organ rentowy słusznie zawiesił odwołującemu emeryturę od momentu jej przyznania do momentu zakończenia przez niego zatrudnienia.

Sąd zwraca również uwagę, że wbrew temu co twierdzi ubezpieczony, Sąd wyrokiem z dnia 1 października 2013r. w sprawie VIII U 3515/12 jedynie przyznał prawo do emerytury, co jeszcze nie jest jednoznaczne z obowiązkiem podjęcia jej wypłaty, bowiem również emerytura przyznana wyrokiem sądu podlega wszystkim regułom, określonym w ustawie emerytalnej, które normują kwestie podjęcia jej wypłaty. W niniejszym przypadku odwołujący w momencie przyznania prawa do emerytury, co wyżej wykazano, nie spełniał jednak przesłanek do podjęcia jej wypłaty, gdyż pozostawał w zatrudnieniu. Natomiast wszystkie warunki pozwalające na podjęcie wypłaty emerytury spełnił dopiero z momentem zaprzestania zatrudnienia i od następnego dnia ZUS podjął mu wypłatę świadczenia.

Reasumując, w oparciu o powyższe rozważania, należało uznać, że zaskarżona decyzja organu rentowego jest prawidłowa i odpowiada prawu.

W konsekwencji Sąd, na mocy (...) § 1 k.p.c. oddalił odwołanie.

SSO Patrycja Bogacińska-Piątek